

İki Öğün mü Peki Mehmetçik 1917 Senesinde Kaç Öğün Yerdi

– BelkiBirGün · 27 Ekim 2011

Değerli Yazım Dostlarım,

Şuna eminim ki, aklınızdan şu soru hızla geçmekte:

"Ülkem ekonomik krizde, binlerce şehit ailesi maddi manevi azap içinde, bir de üzerine VAN DEPREMİ sonrası can-mal kaybı var, şimdi ben bu 18-20 yaşındaki gençleri mi düşüneceğim?"

Haklısınız...

"Bana dokunmayın da..."

Ama kazın ayağı öyle değil ki...

Yarın Van Depreminden YETİM-ÖKSÜZLERİMİZ aynı adrese yolcu olmayacak mı?

Kısacası bu çocuklar BİZİM CANLARIMIZDAN ÇIKMA.

Onlara sıcak bir yuva bulmak-kurmak çok da zor değil. Dün TV'DE Beyaz Show'da ilk 30 dakikada milyarlar toplandı. Bir hayırsever vatandaşımız mutlak vardır.

Hepimiz çocuk okutuyoruz. Tabi ki öncelikle ailemizi düşünmek zorundayız. Ama bizlerin en azından ellerimizi ısıtacak bir sobamız ve sıcak bir yuvamız var. Bir tas çorbamızı içebiliyoruz.

Ya o gençlerimiz? Ve önümüz karakış...

Bir gün bir dostum bana sordu:

-"Emine sen mallarının zekâtını veriyor musun?"

Ona şaşkın bakışlarımla yanıt vermiştim:

-"O ney yahu! Tırnağımla kazıyarak, zar zor aldığım evlerimizin zekâtını nasıl vereceğim ki? Bizler emekli maaşlarımızla geçinen, üstüne üstelik daha unumuzu eleyip de duvara asmadık ki!.. Bir genç okutuyoruz. Ne zekâtıymış bu?"

O arkadaşımın bana neden sorduğunu kısaca size anlatmak isterim:

...Efendim, bizim hem yazlık hem de kışlık evlerimiz olduğu gibi, Allah olmayanlara da versin; eşim ve ben tam 46 sene devlette çalışıp emekli olmanın bedelini sağa sola savurmadık, kendimize göre yatırımlar yaptık. Bu yatırımlarımızı da daha sonraki yıllarımızda, önce altın biriktirme, sonra altınları bozdurup toprağa yatırımla nemalandırmıştık. 25 yıllık arkadaşım bütün bu çabalarımıza yakından tanık olduğundan, bize mallarımızın ZEKÂT verip vermediğimizi sormasının asıl sebebi de, kiracılarımızın bizlere yaşattığı "maddi manevi sorunlardı."

Kısacası ZEKÂT vermeyi unutmuş, ama ihtiyacı olanlar mı desem, kurnazlar mı desem, kaptrıyorduk.

Adeta "bir mıknaıs" gibi yamuk insanları üzerimize çekiyorduk. Maddi yardımlarımızı sivil toplum örgütlerine yaptığımız aklıma düşünce; arkadaşımın bu önemli tespiti sonrası ona bilgilenmek açısından sordum:

-"...Biz yıllarca yardımlaşma derneklerinde görev aldık ve her ay düzenli ödemelerimiz oldu, bir de bazı yoksullara elimizden geldiğince maddi desteğimiz oldu, onlar ZEKÂT yerine geçer mi?"

Arkadaşım da rahatlamıştı;

-“Geçmez mi, geçer tabi. Allah kabul etsin.”

Arkadaşım içime kuşku salmıştı,biraz bilgi almak açısından kendi kütüphanemde gezindi gözlerim, iki ciltlik bir İslam İlmihalın sayfalarını karıştırmaya başladım.

Diyanetin İlmihal Kitabının Cilt I ve Cilt II Sayfa:101/161 de “zekâtın kimlere verildiği ve nasıl verileceği” konusu yazılmıştı. Bu bilginin doğru olduğunu var sayarsak zekât;

-Fakirlere verilir.

- Memurlara verilir.

-Müellefe-i kulube verilir. (Müellefe-i Kulub, İslam dinini yeni kabul etmiş kişilerdir.)

-Kölelere verilir.

-Borçlulara verilir.

-Düşkünlere verilir.

-Yolculara verilir.

-Geliri olmayan kuran ilmi tahsil edene verilir.(-O zaman üniversiteler yoktu, şimdiyse okuyan çocuk ve gençlerimizi düşünmeliyiz.-)

Yukarıdaki maddelerden kimilerine aklım erdiğince us yürütmeye “eh, olabilir” düşüncesiyle, “acaba zekâtın verme koşulları ve miktarı nedir” sorularına yanıt bulma ümidiyle sayfaları karıştırdım.

Sayfa: 71/91 de okuduklarımsa arkadaşımın sözlerini doğrular nitelikteydi:

“...Bir malda zekât borcu doğduktan sonra, bu borç ödenmeden önce o mal çalınmak, kaybolmak, gasbedilmek gibi yollarla helâk olsa; mükellef ister ödeme imkânına sahip olsun veya olmasın, Hanefilere göre zekât borcu düşer. Fakat bu malı bağış veya satış yoluyla tüketirse zekât borcu düşmez, zekâtını vermesi gerekir.”

Ve zekât nasıl, ne şekilde verilir sorularımıza yanıtı buldum:

-Altın, gümüş, para, ticaret malları ile koyun ve keçiden 1/40 oranında,

-İnek, manda ve benzeri büyükbaş hayvanlardan 1/30 oranında,

-Tahıl, meyve ve sebzelerden 1/10 oranında zekât verilir. Eğer bir kimse bu ürünleri yetiştirirken para harcayarak sulama yapıyorsa 1/20 oranında zekât verir.

-Devenin zekâtı olarak ise 5 deve için 1 koyun verilir.

O zamanın sosyal ve ekonomik koşulları göz önünde tutulmuş. Şehirde yaşayan bizlerin ne devesi, ne keçi ve koyunları var. Ancak kırsal beldelerimizde yaşayan zengin kişileri, yukarıdaki maddelere göre ZEKÂTI hak eden kişilere verebilirler. Kentlerimizde yaşayan durumu iyi, taşınmaz mallardan gelir kazanan kişiler de zaten devlete senelik vergi olarak ödemektedir. Hatta taşınmaz mülkleri satın aldığıımız zamanda da oldukça yüklü vergiyi devletin bankalarına ödemekteyiz.

Devletimiz, şu durumda ister istemez Hz. Ömer’in adaletini uygulamaktadır.

Bu bilgilerle vicdanımı rahatlattıktan sonra içimdeki huzursuzluğu yok edememiştim. Çünkü yediğim lokmalar boğazıma diziliyordu. Radyatöre elimi koyduğumda önceden elimden tüm bedenime sıcaklık yayılıyorken şimdi içim üşümekteydi.

Aklıma o anasız babasız çocuklarımız gelmekteydi.

Kimileri depremde yitirmişlerdi ana ve babalarını, kimileriye VATAN SAĞOLSUN diye şehit olmuştu askerlik vazifesini yaparken.

Eşime sordum:

-“...Var mısın bu ay sadece üç öğün yemeği iki öğüne düşürmeye?”

O hemen atıldı:

-“Varım canım, Çanakkale’de askerın yemek listesini anımsadın mı?” diye sordu.

Anımsayınca gözlerim yaşardı, boğazımda yüreğimin özleri birikti. Yutamadım...

Çanakkale savaşı askerın yemek listesi:

43. Alay 1. Piyade Taburu 1. Bölük, 1917 yılı yemek listesi;

-15 Haziran Sabah: Üzüm hoşafı. Öğlen: Yok. Akşam: Yağlı buğday çorbası ve ekmek.

-26 Haziran Sabah: Yok. Öğlen: Yok. Akşam: Üzüm hoşafı, ekmek.

-18 Temmuz Sabah: Üzüm hoşafı. Öğlen: Yok. Akşam: Yarım tayın ekmek.

-8 Ağustos Sabah: Yarım ekmek. Öğlen: Yok. Akşam: Şekersiz üzüm hoşafı, ekmek yok

-21 Temmuz 1917\’den itibaren ordu emriyle ekmek istihkakı 500 grama indirilmiştir.

Yukarıdaki listeyi anımsayınca, bizlerin iki öğün bile yemek yediğimize-yiyeceğimize şükretmemiz gerekir, diye düşündüm.

Yaklaşan Kurban Bayramı, zekatlarımızın doğru adreslere ve gerçek ihtiyaç sahiplerine vermek için en uygun zaman, diye düşünüyorum.

Sevgi ve saygılarımla

Emine Pişiren/27.10.2011

Not: YURT AYDER Başkanı Sn. Osman YILDIZ Beyle iletişim kurmak, 18 yaş sonrası yetim ve öksüzler hakkında, bilgi almak isteyen arkadaşlarımız 0535 565 38 01 no’lu telefonla iletişim kurabilirler.